

راغله محبوبا و مینا نوتہ

راہیہ فوری سوخات و سائل نوتہ

چینا زوکی نازنین درہ

ناری کلوم و کدر در نوتہ

راہیہ و پل رنگین رنگین جاموں در

چوہ خوشالی سوہ نیک پختا نوتہ

یو گجای چی کی شادہ

بناہی در وازی سوی عمار نوتہ

زہ کبار القیوم شفق سلام و ایم

تلاہ حقیقت و شامید نوتہ

☆ دزړه تپ

زه چه د عشق غم لرم دامی افتخاره
غم پر هر قدم لرم ستا پر هره لاره
سینه می ستاله غمه خوړینه راځی د وټکوسره وینه سترگی راواړوه په مینه
زړه درهم برهم لرم ستاله انتظاره
عاشقی ستا کړمه رنخوره تپ د زرگی می سوناسوره طبیبه ډیریم ناصبوره
چغی صبحدم لرم زه عندلیب واره
کوگل می پوخ سواندرونه په تناره کی دبیلټونه ته می لیلا زه دی مجنونه
تارنگه صنم لرم وبه سی دیداره
ناستیم دورخوپه محراب کی مطالعه ستاپه کتاب کی تسبیح د زلفوپه طناب کی
زه لوح و قلم لرم کارمه اشعاره
بسته ما خلاص که له کمنده جانانه تنگ سومه له ژونده علاء الدین یم ارزومنده
طمعه دکرم لرم زماد مینی یاره

ر ساق جساب له سپينه مخه

دساقی پیرزوینه

وکه دماسره امداد ها ها ها

ساقی په جام دسرولبانومی که یاد

راسه زماپه حال خبره دسترگوتوره دزړه سره وکه پرماباندي نظره

دشیرینونارې وهم لکه فرهاد

راسه زما دزړه ملهمه وکه پرمالطف وکره ژرمي که خلاص له دردوغمه

خپله جانانه هیردي یم که دي پیاد

له زړه مي نه وزې یودمه تایادوم پرهرقدمه تاوولي هیرکرمه صنمه

باره به نه کرم په خوبانواعتماد

سوي نارې وهم مدامه تېري ولاړ یم نارامه راکه ساقی دلېبوجامه

ژرسه اوبه مي که زما دزړه مراد

راسه زما درنخ طیبه واوره نارې دې شکیبه ژوندون مي تنگ سوله رقیبه

عمرمي ټول په انتظارکي سو برباد

وکه نظرماه جبیننه پراهامي علاؤ الدین راسه زما دزړه تسکینه

مخ رابنکاره که ستاپه دیدمي که آباد

سوم کباب بہتاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

صنعت اعداد

سپین مخ

محبوباراسه په فراق دي سوم کباب بہتاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه
ترخوبه یمه دمجنون په شان خراب تراب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم محزون مجنون یم جگرخون بہلتون کریمه لرزان
راپوري تریخ سودغه خپل شیرین ژوندون سکون په زړه زبون میگون راکه لبان

دارودوا می بله نسته په هیخ گون اکنون زړه می درون بیرون سوي سوزانه
ساقی یواری که دوصل په شراب سیراب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم فرهادبرباد وکه امداد فریادمی شب وروزه
ورخی کمان بانو خدنگ لکه اوتاد فولاد سترگی صیادجلاد کریم سینه سوزه

لکه مجنون پرصحراگرزم نانبادا افتاد پیریورده بہداد ایدادای دلفروزه

لکه ماهی سومه دؤبنکوپه دریاب غرقاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سومه سکورتکتوروسوم په اور سرخورلکه فروانه

بلبل مثال یم مدام په شروشورپرزور پروت یم نسکورشبکورخانه ویرانه

ستاڀرياري باندي مي پريڻوڪلي ڪور لانور وڙمه پڳورهرلورلڪه ديوانه
له هري خوامتوجه راته عذاب عتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم هلاڪ غمناڪ مرمه بيباڪ پرڇاڪ حال مي بتردي
راڻخه وڙي عقل وفڪروادراڪ خوراڪ يم سپينه چاڪ تڻاڪ زڙه مي پڙهري
چه په وجودڪي واسطه ده دافلاڪ املاڪ تاج دلولاڪ دپاڪ نبي پرسردي
زه يم شيدا لڪه بلبل ته ئي گلاب نواب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم حزين غمگين علاؤ الدين مسكين يمه مجروح
سپين دي رخسار تورددي زلفان دي لونگين مشكين لب انگين شيرين جام صبح
وڪه نظر زما پرحال اي نازنين رنگين گل دنسرين سيمين راحت روح
علاؤ الدين وائي بنائسته ئي ترافتاب مهتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

زخمي ڳگر

ستاد عشق په خنجر مي زخمي سو ڳگر در بذر خاك په سر سوم مجنون د صحرا
زه بنده هميشه په فرياديم دا غيار و د لاسه برباديم زه هر غم لره سنگ بنياديم
دزر گوټي پرسر مي وهي په نشتر نسته پيرو ډاڪټر نه مي دم و دوا
نه په خوب چاليدلي داغم دي نه په وينه د چاسره ضم دي زما ملگري قدم پر قدم دي
يم په نم ليمه تر ترمجنون حال بتر د فراق پر مجمر سپلني سوم بيتا
عاشقي د غم و خزانه ده زما سينه په دي غم پيمانه ده ديرونه مي داورتاؤ خانه ده
تارونارمي بشر گډه شورويه شر خدايه جوړ سو محشر فضل وكي پرما
لکه قيس په ليلا پسي ژاړم يونظر در حمت درخه غواړم په واروار خالي لاس بيرته ولاړم
راغلم بيا ستا پردر په زاري سرتور سر ربه وكي نظر يم په خوف ورجا
زه علاؤ الدين مرگ ته تشكيل سوم د قاتلو چشمانو قاتيل سوم نن په ضرب الامثال كي تمثيل سوم
اي مازاغ البصر لږ خو وكه نظر
يم روان مخ پر بر الهامي بينوا

مناجات بدرگاه قاضي الحاجات

په شور په غوغايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الٰهي پناه راكي دگناهوله خواري
 هميش لاس په دعايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 جاري مي دزړه ذكر كي چه نه سمه غافل
 په خوف وپه رجاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 چه وائي مرحبامرحباحوري دجنت
 الحمد لله وايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هغه تنگه دوري مي هم فراخه ميداني كي
 بسجده وارخطاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الٰهي دگناهوپه درياب كي يمه غرق
 بيياهم په تمناييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 داخل مي په بيرغ كي دنبي آخزمان
 زه ستاد درگدايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هم تول مي په تاله كي دنياكيو كي سنگين

عاجزه بنده ستاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 بنده په سرتور سر يمه كوم درته زاري
 له هره مصيبتته هم دبدوله ياري
 هرکله چه مي روح له تنه کاري عزرائيل
 مغلوب مي كي شيطان چه ايمان يوسمه کامل
 وروح ته مي كي خلاصي دروازي ستاد رحمت
 رَاضِيَةً مُرَضِيَةً مَطْمَئِنٌ په هر نعمت
 هم تور لحد مي خدايه ستاپه فضل نوراني كي
 پرسوال دملکينوراته جوړه آساني كي
 پرلاردپل صراط مي داسي تهر كي لکه برق
 دحق ودباطل سره کولائي نه سم فرق
 بيا هغه ورخ چه لمريوه نيزه سي پر اسمان
 روزي مي مغفرت كي چه مغفور سم په غفران
 غني خدايه عملنامه مي راكي په يمين

په سوال درته ولاړيم **الهامي علاؤ الدين**
 ملنگ ستاد درگاه يم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا

دښت و صحرا

مجنون يمه رسوا	په عشق کي دليلا	تنها گرزم تنها	پر دښت و پر صحرا
دار و راکه طبيبه	رنځور يمه ناچار	زما زړه ته قريبه	په زړه کي مي پرهار
زما دسترگو توره	ميين يمه پرتا	نظر و که پر ما	ژوندون مي سو خراب
ترتادي نذرانه سم	بيلتون دي کرم کباب	يوار راته و گوره	له غمه دهجران
فرهاد يمه شيريني	کوم شور و غوغا	سرې سترگي په ژړا	نخاونده ذوالجلال
پرمخ باندي شيداييم	راواړوه چشمان	آخربه ديوانه سم	مجروح علاؤ الدين
	ارمان مي پردنيا	ستادوي سترگي شهلا	
	وصال غوارم وصال	خورک مي دزړه ويني	
	څوک مه کي مبتلا	په دارنگه بلا	
	ديار ماه جبين	دو صل په سوداييم	
	لر مه تمنا	ديدن ته ده آشنا	

ياکشکي هميشه وائي دجانانه سره ناست
 مجروح علاؤ الدين دي
 مجبوريم محامح به پيسوم وره درخواست
 په عشق کي دي غمگين دي
 له غمه مي زړه شين دي
 نه مي صبرسته نه تاب

دخورو... زړو طبيب

زه ستاده درملنگ يم ته سردارئي حبيبه
 زبون لکه مجنون يم دليلاپه محبت
 زه ستادعشق بيدل يم ته دلدارئي حبيبه
 په طمع ستادوصل يم راغلي زه غريبه
 زه ستادباغ بلبل يم ته گلنارئي حبيبه
 پرگرزم پروانه غوندي راوړم پرسينه داغ
 زه ستايرمخ عاشق يم ته نگارئي حبيبه
 دحسن پرلمبودي يمه سوي سوزاني
 زه ستادنورپتنې يم ته منارئي حبيبه
 چولونه ومزلونه دغه ستاپه اشتياق

زه ستاده درغلام يم ته بادارئي حبيبه
 نظرراباندي وکه ژوندمي ډيردي په زحمت
 دو بنکوپرخائي ويني تويومه دحسرت
 علاج دهرمرض لرې دخوړو زړو طبيبه
 هميش مي سوي چغي دي په شان دعدليبه
 معموره ئې په حسن بنائسته مخ دي خراغ
 داستاله دردوغمه يوگري نسته فراغ
 دسترگووظيفه مي سوه پيوسته گرياني
 پرخنگ راسره کبنيه زماياره نوراني
 ترخوبه گلومه لوړي تندي دفراق

زه ستادبندبندي یم ته مختارئي حبيبه
درب دپاره خلاص مي که دوصل په کومکه

په غاړه کي راولويدوخلور کونجه آفاق
بندي سومه جانانه ستادهجرپه لومکه

علاق الدين وائي زمادسترگومرد مکه

زه ستاپه غموباريم ته غمخوارئي حبيبه

۱۸۱

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**